

Araştırma
Hüsnü KARCI

YAŞANMIŞLIKLARDAN ALINTILAR

Cevher Parıltı : Sekseninde bir çınar.

Andırın/Yeşilova Kasabası’nda ikamet etmekte.

Bizim kökümüz, Danişment Oğulları imiş. (Büyük Selçuklu’nun parçalanmasını müteakip, kurulan beyliklerden biri.) Nerden geldiklerini kesin bilmiyom amma, bir ihtimal, Azerbaycan olabilir. Kayseri’ye gelmiş, yerleşmişler. Yüz elli yıl kadar Kayseri’de Beylik sürmüşler... Beylik sona erince, artık hükümleri geçmez olmuş. Beyin dört oğlu var imiş. Bir de karısı altı kişi. Nedendir bilinmez, bir gün aile meclisi toplanıp, Kars’a (eski adı); yani Kadirli’ye göç etmeye karar veriyorlar. Kadirli’nin Narlı Kışla’ya yerleşmişler. Beyin oğlu tutuyor, bir Ağanın kızını kaçırıyor! Davaya sebep, Ağa bunları oradan sürgün ediyor. Beylik-meylik gitmiş, artık, hükümleri kalmamış. Bunlardan birine; Beyin çocuklarından birine Kadirli’de “Loğ Fakılar” derler. Loğ Fakılar, Nürpet’e geliyor. Dört kardeşin biri orada kalıyor. İkisi Orçan’a (Andırın) geliyor, yerleşiyor. Emmoğlu oluyorlar. Biri “Abdül Aziz Oğlu” oluyor; öbürü de “Kara Molla Oğlu” oluyor. Öbürü de tutuyor, Kayseri’ye geri gidiyor. İşte bunlardan; Kara Mulla Oğlu’ndan gelen sülale bizik. Loğ Fakılar’ın ismi ‘Karslı Oğlu’ oluyor. Yukarı gidenin; Kayseri’ye geri gidenin ismini bilmiyoruz. Kardeşim Bekir, onları gidip bulmuş; ahlaklarını beğenmediği için pek sahip çıkmamış. Onlar da kötü çıkmış. Ben de ‘bre gardaş’ dedim, ‘onlar ele kötüyse, belki bize eyi olurdu’ dedim. Sahip çıkmamış işte. Kimsenin kökünün-mökünen ilgisi yok. Benden başka kimse bilmez. Hacı Efendi’nin oğlu Ferhat bey, (Emekli Kurmay Albay) İstanbul’a gidip, kütüğü döktürüyor. İşte, Kayseri’de yüz elli sene hükümdarlık sürmüş atalarımız (Danişmentler 1070-1171). Ferhat bey, üşenmeden herkesin ismini tek tek kağıda döküyor. Orçan’dakilerin de. Bizim sülaleden olanların da hepsinin ismini. Ferhat Bey diyor ki: ‘ Kökümüz belli, siz bey çocuklarısınız, diyor. ‘Birbirinizi tanıyın, bir olun’ diyor. Bizim kandaşlarımız gidip araştırma yapmazlar. Merak etmezler. Hal bu ki, herkes kökünü bilse ne iyi olur. İnsan ‘kim’ olduğunu, nerden geldiğini bilmek istemez mi?

Kurtuluş Savaşı Gazisi Babanız Halil Kara’dan biraz bahseder Misiniz?

Babam, savaşta posta imiş. İki kere vuruluyor! Bir gün posta vazifesini yaparken, önüne top düşmüş. İki defa düşmüş. Gözlerine kum dolmuş, göremez olmuş! Her postanın önüne top atarlarmış. Kumdan gözleri görmez olurlarmış! Babamın gözünü temizliyorlar amma, genede bir melevislik var idi. Babam, sonra boğazından vurulmuş! Harp zamanı ya, yiyecek- içecek bulmaları da zor. Hatta, babam iki arkadaşıyla posta vazifesini yapıyorlarken, açıktan nerdeyse kırılacaklarmış. Bir gölet’e rast gelmişler. Gölette ölmüş bir at leşi bulmuşlar. At’ın leşini yemişler! Babam, ‘Ölmüş At’ın ciğerini yedik’ dedi. O günün bahrinde babam büyük bir sargıyla gelmiş köye. Bizim köyde ‘Zeynep Karı’ vardı. Zeynep Karı da kolundan vurulmuş.

Babam iyileşince sargıyı çıkarmış, sargı, evde duruyormuş. O sargıyan Zeynep Karı'nın koluna sarmışlar, kanını durdurmuşlar. Hökümet,'Bu sargıyı nerden aldın' diye babamı sorguya çekmiş. Babam da: 'Ben savaşta boğazımdan vuruldum, bana bu sargıyı sardılar; sargı evde duruyordu, ben de bu karının kolunu sardım, kanını dururdum'demiş..

Babam Bağdat'ta, Musul'da, Yemen'de, Halep'te, Süleymaniye'de harp etmiş. Herhalde o günün bahrinde altı ay gitmişler; altı ay gelmişler...Karada- denizde günlerce, aylarca yolculuk etmişler...Savaşmışlar!...Savaşmışlar...

Babam, içi silah-asker -yiyecek-giyecek- dolu bir gemiye çok acıdı! Düşman açık denizde gemiyi durduruyor! Yiğit olanlar, karaya ulaşmış, kalanları, düşman toplamış, almış götürmüş. Babamın gözleri görmüyor ya; buralı bir askerin belinden-kuşağından tutarak gelmişler. Gemi, Türkiye'ye doğru geliyormuş. Biz kurtulduk da, gerisini aldılar götürdüler' derdi. 'Askere mi yanan, silaha mı yanan, giyeceğe mi yanan' derdi. 'Daha da hala, acısı içimden çıkmadı' derdi Gemiden kurtulan on iki kişiymiş. On iki kişiyi 'divan-ı harbe vermişler! Adana'da içeri almışlar. Galiba bir ay; ya da daha fazla süre, içerde kalmışlar. O sıra, Adana terk-i silah olmuş. Bir adam gelmiş yanlarına, demiş ki: 'Siz daha ne duruyorsunuz burada, yürün, Adana terk-i silah oldu, çekin gidin evinize' demiş. Bir de, 'sakın ekşi, taneli bir şeyler yemen' demiş. İçeride ne kadar durdular ise, açlarmış. Açlıktan bağırsakları kurumuş zağar ki. Bir yere gelmişler, 'acı' demişler. Kadın, bunlara ayrıntılı çorba pişirip, önlerine koymuş. Karınlarını doyurmuşlar, yola düşmüşler...Maraş toprağına vardıklarında babam gidemez oluyor, yıkılıyor! Orada bir eve emanet ediyorlar babamı. Ev sahipleri de yaylaya gideceklermiş. Demişler ki babama: 'işte yemeğin önünde, suyun önünde, burada yatar-kalkarsın demişler, yaylaya çıkmışlar. Arkadaşlarından birini babamın köyüne; Orçan'a haber vermesi için görevlendiriyor arkadaşları. Adam geliyor Orçan'a, Emmimi buluyor, Çerkez Emmimi. Durumu anlatıyor. Diyor ki: Halil filan köyde kaldı, gidin getirin' diyor. Emmim atlıyor beygirine, günlerce babamı arıyor... arıyor...bulamıyor! Maraş'ın o bölgesindeki bütün köylerinde arıyor, bulamıyor babamı...Babam o köyden kalkmış, başka yere varmış. Köye geri gelirken, ekim biçimi zamanı ya, bir 'hayma' görmüş. 'Bir de şu haymaya gidip bakayım da, ondan sonra eve gideyim; öldü zahar' demiş içinden. Varıp bakıyor ki, babam orada. Neyse, Babamı At'ın terkisine bağlamış eve kadar getirmiş. Eve getirince, bir teke kesiyor Emmim! Sonra, Azgıt'a, anasının yanına getiriyorlar. Ebem, bir tosun kestiriyor, 'oğlum sağ-salim geldi' diye.Kümbetir'in Çerkezlerine haber salıyor, davet ediyor. Çerkezler: 'aman' diyorlar, karının tosununu yiyok amma, oğlu ölür' diyorlar. Sözü fazla uzatmayım; babam çekerken, çekerken sonunda şifayı buluyor, iyileşiyor. Ondan sonra demişler ki: 'kardeşi ölenleri askere almıyorlar' demişler. Babam hükümete gidiyor, bir dilekçe veriyor: 'İki kardeşim silah başında öldü' diye. Gayrı babamı silah altına almamışlar, 'senin iki şehidin var, silah altında bulunmana gerek yok' demişler.

Babam hiç gün yüzü görmedi, hayatı acılarla geçti!.. Şimdiki nesiller o günleri bilmezler. Bu vatan nasıl, hangi zorluklarla kazanıldı, bilmezler/ bilemezler!